

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. ix. De Vnde dicatur prestigiū[m]/ & quis fuerit auctor eius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](#)

Policratici de Curialiū nūgīs.

De cōse. dis. ij.
p dilectione.

Hystriones et
mimi non p̄n
recipere sacrā
cōmunionē.

Sacre quidē cōmunionis gratiā hystrionib⁹ & mimi dū in ma
licia perseuerant: ex auctoritate patrū non ambigis esse preclu
sam. ¶ Vnde quid fautorib⁹ eorum immineat colligis: si faci
entes & cōsentientes pari pena recolis esse plectendos. Qui do
nant inquit hystrionibus quare donat⁹ Hoc vtiq; in illis fouent
in quo nequissimi sunt. Nempe qui nequiciā fouet: est ne bon⁹.
Cum vero oīum istorum sit odibilis: illoī tamen qui min⁹ no
cent malicia tolerabiliōr est.

¶ Vnde dicaf prestigiū & quis fuerit auctor ei⁹. Caplīm. IX.

xxvij. q. vij. per
totum.

Deutero. iiiij.
quo ad mentē
sed nō ad līras

facit. I. multi.
L. de mathe.

Divinationis
quatuor sp̄s

Eos aut qui nocētiora prestigia/ artesq; magicas & va
rias species mathematice reprobate exercent: iā pri
dem sancti patres ab aula iussierūt exire/ eo q; omnia
hec artificia v̄l potius maleficia ex pestifera quadam
familiaritate demonum & hominū nouerūt profluxisse: verūq;
persepe p̄feruntur sola intentione fallēdi: a quibus animam fide
lem dominus arcēs ait. Si dixerint vobis: & ita euenerit ne cre
datis eis. Prestigium vero mercurius dicitur inuenisse quod ex
eo sic dicitur: q; aciē prestringat oculorum. Fuitq; magorū peri
tissimus vt quascūq; res vellet iūsibiles faceret: autvt videbae
in alias species trāsformaret. Omnia siquidem mathesis dum
penultimam extēdis/ figura ad magicā referūtur cuius plu
rime species sunt & diuerse.

¶ Qui sint magi & vnde dicātur. Caplīm. X.

Et quidē magi sunt: & ob magnitudinē maleficio
rum sic appellātur qui domino permittētē elementa
cōcūtiunt: rebus adimūt species suas: ventura plenūq;
prenunciant: turbat mētes hominum: immittunt sō
nia: hominesq; violentia carminis dūtaxat occidunt: quod & lu
cānum nostrum nō latuit: ait enim Mēs hausti nulla sanie pol
luta veneni īcantata perit. Et ne tibi parua videatur auctoritas
nosti p̄ianes & mābres magi pharaonis/ egypt⁹ etenī huius
modi superstitionū & maleficiōrū mater est: nōstī iq; eos nō mo
do moyſi restitisse: sed cū eo signis et miraculis contendisse licet
postmodū v̄liuīti coacti sint digitū dei in signis moyſi cōfiteri.

¶ De speciebus magice.

Caplīm. XI.

Varro aut curiosissim⁹ iter philosophos: quattuor spe
cies diuinatiōis ab elemētis mutuat⁹ est: piromātiā
scilz & aerimātiā. ydromātiā: et geomātiā: mul
taq; species videbis ex his capitib⁹ pullulare: siue ar
te: siue sirore diuinatio peragaf: quare noīa exēpli causa: v̄l pa